

18 czerwca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 5863.

Kl. ~~45~~ b 8.

Gustav Krafft
(Plau, Mecklenburg, Niemcy).

45b, 13/00

Narzędzie do zasypywania bruzd na roli.

Zgłoszono 6 maja 1925 r.
Udzielono 18 września 1926 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest narzędzie do zasypywania bruzd na roli, w szczególności do przykrywania ziemią ziemniaków. Urządzenie to składa się z podwozia, do którego przymocowane jest włóczydło, które zasypuje brzozy przez zrzucanie do niej grzbietów redlin. Na włóczydle zawieszono są ruchomo zgarniacze, które są ze sobą połączone parami zapomocą kabłąków, do których przymocowane są skośnie zgarniacze, przepuszczające swobodnie pomiędzy sobą grzbiet pasa ziemi.

Od znanych urządzeń tego rodzaju różni się wynalezione narzędzie tem, że posiada włóczydło, które nie tylko uniemożliwia zatkanie przestrzeni pomiędzy zgarniaczami, lecz także przyczynia się w pewnym

stopniu do zrzucania bruzd, tak że zgarniacze wykonują tylko ostateczne zasypywanie. Włóczydło nie tylko spełnia częściowo czynności zrzucania bruzd, lecz także ugniata krawędzie ziemi, a na ziemniaki narzuca ziemię luźną. Zgarniacze kończą rozpoczętą pracę dosypując resztę luźnej ziemi.

Rączki, które służą do sterowania narzędziem, zaleca się połączyć z podwoziem tak, żeby je można było odejmować, by mogły służyć w czasie przewożenia maszyny do noszenia włóczydła wraz z zawieszonymi na niem zgarniaczami.

Włóczydło nie powinno również posiadać szerokości odpowiadającej pełnej szerokości roboczej narzędzia, a najskraj-

niejsze zgarniacze powinny być mniej nachylone w kierunku jazdy od reszty zgarniaczy, przyczem te ostatnie należy połączyć nie z samym włóczydłem, lecz z jego przedłużeniami, które nie zgarniają ziemi.

Przedmiot wynalazku przedstawia fig. 1 w widoku zgóry; fig. 2—w widoku bocznym, a fig. 3 i 4 przedstawiają w widoku bocznym i tylnym dwa zgarniacze, połączone kabłąkiem.

Podwozie, składające się z kół a , a^1 osi b i dyszelków c , c^1 , jest połączone przegubowo z włóczydłem e , np. zapomocą krzyża d . Z okuciami g^1 włóczydła e połączone są zapomocą pierścieni g przednie końce listew zgarniających h , które połączone są kabłąkami i . Połączenie zgarniaczy h z włóczydłem e zapomocą pierścieni g , lub w sposób inny oraz połączenie ich parami zapomocą kabłąków i jest takie, że wolne przejście pomiędzy przednimi końcami zgarniaczy jest znacznie większe niż odległość tylnych końców zgarniaczy, określona przez kabłąki i . Kabłąk może być z dwóch części rozsuwalnych, tak że jego rozstaw może być zmniejszany lub zwiększany w ten sposób, że ramiona obu kolan tworzących kabłąk mogą być zaopatrzone w podłużne wykroje n , przez które przechodzi śruba m do ustawiania położenia obu połówek kabłąka.

Jedno z kół a lub a^1 albo obydwa koła mogą być zaopatrzone w stożkowe obwody a^2 , a^3 , aby podwozie lepiej się trzymało w brzdach roli. Zarzucanie ziemniaków lub innych okopowych ziemią odbywa się w ten sposób, że zgarniacze zgarniają ziemię z redlin pomiędzy brzdami, do których ziemię tę zrzucają. Poza zgarniaczami h powstają w ten sposób pasy ziemi, znaczące rzędy ziemniaków.

Obydwie rączki do sterowania l , l są połączone z podwoziem tak, że dają się odejmować i są osadzone w gniazdach c^1 , c^2 podwozia. W położeniu roboczym wło-

czydło e włóczy się po ziemi i ciągnie za sobą połączone z niem (zapomocą okucia g) zgarniacze h tak, jak to jest uwidocznione na fig. 2 linjami pełnemi. W stanie nieczynnym wyjmuje się rączki do sterowania l , l z gniazd c^1 , c^1 i c^2 , c^2 podwozia, a włóczydło e podnosi się o tyle, że włożone zpowrotem rączki do sterowania służą mu za oparcie (patrz na fig. 2 położenie części e , g , h , i i wyrysowane linjami kreskowano-punktowanemi). Urządzenie do zasypywania brzd pracuje w niewielkiej odległości od maszyny robiącej brzdę, lub maszyny, robiącej dołki do sadzonek. Koła tych maszyn są osadzone tak, że w drodze powrotnej jadą śladem własnym. Pracując więc tem urządzeniem do zasypywania brzd trzeba dążyć do tego, aby nie zacierać własnych śladów kół i żeby obie maszyny nie przeszkadzały jedna drugiej, przy wymijaniu. Osiąga się to w ten sposób, że obydwa skrajne zgarniacze h^1 , które w czasie pracy maszyny ustawione są mniej ukośnie niż inne, nie są przymocowane wprost do włóczydła e , lecz do jego przedłużeń e^1 , nie ciągnących się po ziemi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Narzędzie do zasypywania brzd na roli, znamienne tem, że posiada połączone przegubowo z podwoziem narzędzia włóczydło (e), zrzucające do brzd ziemię przez zgarnianie jej z grzbietów redlin, przyczem na włóczydle zawieszono są ukośnie zgarniacze (h , h^1), których końce połączone są parami zapomocą kabłąków (i), przepuszczających swobodnie grzbiety zgarnianej ziemi.

2. Narzędzie według zastrz. 1, znamienne tem, że rączki do sterowania (l , l), dające się wyjmować z gniazd podwozia, służą w czasie przewożenia narzędzia do podtrzymywania włóczydła (e), połączonego przegubowo z podwoziem wraz z wiszącymi na niem zgarniaczami (h).

3. Narzędzie według zastrz. 1, znamienne tem, że włóczydło (e) nie zajmuje całej szerokości narzędzia, przyczem jego skrajne zgarniacze (h^1 , h^1) ustawione są do kierunku jazdy mniej ukośnie niż zgarniacze inne i nie są przymocowane bezpośrednio

do włóczydła (e), lecz do jego przedłużeń (e^1 , e^1), które nie ślizgają się po ziemi.

Gustav Krafft.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

